

إثنا عشر رسالة

[6] و ارادت و حکمت و قدرت ا تعالی در هر حادث شد هر چیز که علم الهی محیط بود با آنکه آن چیز خیر نظام وجود و موافق مصلحت عالم است ارادت ربوبی و قدرت و جویی بعنایت جامعہ و رحمت و اسعہ ایجاد ان کرد هیچ چیز از خیرات نظام وجود ترک نکرد هر چه فی حد نفسه جہہ خیریت و حسن ذاتی داشت مختار ارادت و اختیار ازلی مخلوق قدر و رحمت لم یزلی ولا یزال شد افضل و اکمل وجوه ممکنه حق استحقاق هیچ ماهیتی و استعداد هیچ ماده ضایع و مهمل و متروک و معطلی نماید خالق عالم حکیم عدل و جواد متفضل است و رعایت عدل و حکمت و لطف و رحمت بر او واجب و از عنایتش ممتنع التخلف است و اینان بقبیح و اخلاق بواجب از جناب او ممکن نیست حکمت دو معنی دارد یکی افضل علوم بافضل معلومات واله تعالی کنه ذات خود را که افضل معلوماتست بعلم تام کامل خود که افضل علوم است میداند و جز او هیچکس را این علم حاصل نیست دویم آنکه فاعل فعل مختار محکم و متقن و متطوی بر فایده و عنایت و مصلحت و منفعت بوده باشد و عقول مرجیح عقلا در ادراک و احکام و اتفاق و غایات و فواید و نصایح و منافع و تدبیر خیرات و برکات که مطاوی هر فعلی از افاعیل فعال علی الاطلاق
